U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **J. S.**, o podání žalobce ze dne 4. 2. 2009, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2009, č. j. 1 Nc 2/2009 - 12, o námitce podjatosti vznesené vůči soudkyni Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslavě Ježoviczové,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Miroslavova Ježoviczová **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 1 Nc 2/2009.

Odůvodnění:

Žalobce podal přípisem ze dne 26. 10. 2009 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2009, č. j. 1 Nc 2/2009 - 12, kterým byl odmítnut jeho návrh ze dne 4. 6. 2009. V této kasační stížnosti žalobce mimo jiné uvedl, že soudkyně JUDr. Miroslava Ježovičová je podjatá, neboť rozhodovala ve věci jeho plného invalidního důchodu nespravedlivě. Totéž žalobce zopakoval i v podání, jenž bylo krajskému soudu doručeno dne 14. 12. 2009 a doplnil, že „rovněž bude žádat u nezávislého a nestranného soudu“.

Ve věci námitky podjatosti vznesené žalobcem se vyjádřili soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Petr Indráček, JUDr. Jana Záviská, JUDr. Drahošová a JUDr. Ježoviczová. Tito soudci obdobně sdělili, že k účastníkům řízení ani k projednávané věci nemají žádný osobní vztah a nejsou jim známy ani okolnosti, které by je z dalšího řízení v této věci vylučovaly.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na

projednávání věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr soudce k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro vyloučení soudkyně JUDr. Miroslavy Ježoviczové z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 1 Nc 2/2009 nejsou dány. Žalobce neuvádí žádný konkrétní důvod ani skutečnost, ze které by bylo možné podjatost uvedeného soudce dovodit. Žalobce namítá jako důvod k vyloučení soudkyně JUDr. Miroslavy Ježoviczové, že nespravedlivě rozhodovala v jeho důchodové věci, aniž ji blíže specifikuje.

Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o totožnou věc. Taková situace však v posuzované věci nenastala. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS, v němž bylo jasně vyloženo, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

Skutečným důvodem návrhu žalobce na vyloučení soudkyně JUDr. Miroslavy Ježoviczové je tak její předchozí procesní postup. Ten, jak shora uvedeno, ale nemůže být legitimním důvodem, který by mohl znamenat vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení žalobce o nespravedlnosti vedení řízení, které zpochybňovat jistě lze. K tomu však slouží opravné prostředky a nikoli námitka podjatosti. Existence odlišných názorů žalobce na věc pak s podjatostí soudce nemá nic společného.

Lze tedy uzavřít, že námitky žalobce neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření soudkyně JUDr. Miroslavy Ježoviczové neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jeho nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplynuly ani ze soudního spisu.

Nejvyšší správní soud proto podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že soudkyně JUDr. Miroslava Ježoviczová není vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 1 Nc 2/2009, jakož i z provádění úkonů a rozhodování dle § 108 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 9. 2009, č. j. 1 Nc 2/2009 - 12.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu